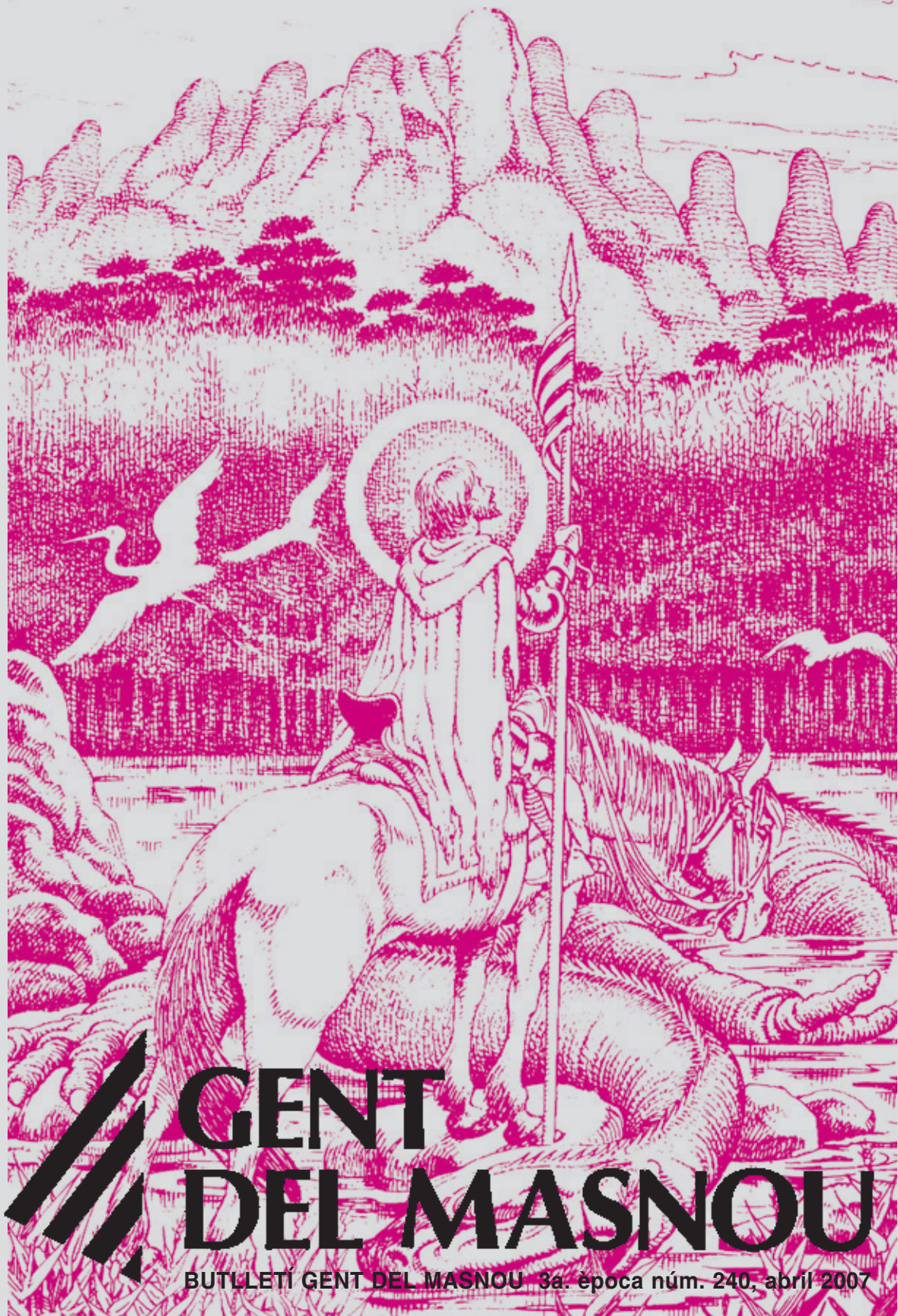

GENT DEL MASNOU

BUTLLETÍ GENT DEL MASNOU 3a. època núm. 240, abril 2007

PATENTS, MARQUES, DISSENYS

Marcel·lí Curell i Suñol
Agent de la Propietat industrial

Al Masnou: Sant Felip, 31

A Barcelona:

Passeig de Gràcia, 65 bis

T. 93 487 51 66 · Fax 93 488 03 21

mail@curellsunol.es

Blas Aznar

Servei de reparació

DVD, TFT, LCD, Vídeo, Hifi

Instal·lacions de TDT

Av. Joan XXIII, 14

93 555 13 32 · 678 925 705

el Masnou

NOTE

Nota'n l'estil

TALLERS MASNOU

Genís Oliveras, S.l.

Exposició i venda: Àngel Guimerà, 14.

Taller: Puerto Rico, 28

Tel. Fax: 93 540 31 57

EL MASNOU

Pintor Domènech Farré, 13-15 · 93 462 80 00 · 08320 el Masnou

Butlletí mensual de **Gent del Masnou**, associació civico-cultural, recreativa i esportiva inscrita amb el número 7.669 al registre d'associacions de la Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Palemó Anglès - Joan Bosch - Joan Casals - Joan Muray - Esteve Pujol

Portada: Sant Jordi davant Montserrat.
Dibuix d'Antoni Batllori i Jofré

Correcció: Esteve Pujol

Disseny i muntatge: Taller de publicitat

Publicitat: 93 555 80 06

Imprimeix: Jobagraf

Tiratge: 3.500 exemplars

Paper ecològic de 90 g

Edita: Gent del Masnou
Dipòsit legal B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9. Tel. **93 540 39 29**. 08320 El Masnou
Adreça electrònica: gentmas@suport.org
www.gentdelmasnou.org

L'entitat **Gent del Masnou** no es fa responsable, necessàriament, del contingut dels articles signats pels seus col·laboradors.

Primerísim “LA PETJA DELS MASNOVINS A LES AMÈRIQUES”

dissabte 7 d'abril fins al
divendres 4 de maig.
Informació pàg ?

ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA DE L'ANY 2007 CONVOCATÒRIA

Diumenge dia 22 d'abril del 2007, a les 12 del migdia,
al local social. Més informació a la pàg. ?.

Editorial Si ens DIUS ADÉU...

Lluís Llach ens va dir adéu a la nit del dissabte 24 de març des de Verges, el poble on va néixer l'any 1948 i on, després d'una vastíssima i generosa producció poètica i musical de quaranta anys, s'ha volgut acomiadar, en plena forma, davant la presència enforçada de cinc mil privilegiats en directe i milers i milers de televidents de tots els racons *del seu i nostre petit país*.

Durant aquest llarg viatge de quaranta anys, Lluís Llach ha estat el fibló que ha penetrat en el cor i els sentiments del poble, com ho fa la tramuntana empordanesa quan, persistent, s'introdueix per les esclotxes de les portes i finestres fins al més íntim de cada casa i de cadascú.

Des de la seva militància impertorbable per llengua catalana, covada en el niu dels Setze Jutges, que li costà nombroses prohibicions i censures de la dictadura franquista, Llach, amb lletres de collita pròpia o fent-se caixa de ressonància de poetes consagrats com Pere Quart, Miquel Martí i Pol, Josep Ma de Segarra, Joan Salvat-Papasseit, Kavafis i d'altres, ha estat l'expressió d'aquells sentiments i desitjos que fan que un poble se senti viu i no es fongui en el més alienant dels conformismes. Amb la guitarra o el piano, sol o acompanyat, en els càlids recitals en viu o a través dels nombrosos enregistraments, ens ha llegat la seva esmolada definició de paraules com:

enyor: *Ni que només fos per veure't la claror dels ulls mirant el mar. Ni que només fos per sentir el fre d'una presència. Ni que només fos poder-nos dir un altre adéu serene-nament...*

rebel·lia: *Siset, que no veus l'estaca, a on estem tots lligats? Si no podem desfer-nos-en mai no podrem caminar...*

insubmissió: *La gallineta ha dit que prou, ja no vol pondre cap més ou, a fer punyetes aquest sou que fa tants anys que m'esclavitza...*

amor: *Com el pagès que es lleva per fer el seu camp d'or, jo et faria meva, et llauraria el cor...*

revulsió: *Fe no és esperar, fe no és somniar, fe és penosa lluita per l'avui i pel demà...*

silenci: *Si m'heu de fer callar, que sigui ara, que sigui ara, ara que puc dir no i res teniu per comprar-me...*

denúncia: *Un vas amb les banderes i avions i tot el cercle de canons, que apuntes al meu poble...*

sensualitat: *L'amor és el plaer gratuït i sincer d'un joc ple de frisanques, un poema de pells on el sexe és l'accent d'un senzill llenguatge...*

ràbia: *Assassins de raons i de vides que mai no tingueu repòs en cap dels vostres dies i que en la mort us persegueixin les nostres memòries...*

injustícia: *Digueu els noms fills d'Hiroshima, ompliu l'espai que respirem, feu-nos valents, fills d'Hiroshima, per una pau sense terror...*

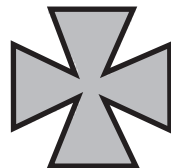
esperança: *Quan surts per fer el viatge cap a Ítaca, has de pregar que el camí sigui llarg, ple d'aventures, ple de coneixences...*

Amb el memorable recital de comiat Lluís Llach ens ha dit adéu. Des d'aquest editorial al li desitgem, de tot cor, *que tingui sort en la nova singladura*.

El President

Sumari

EDITORIAL	3
BÚSTIA OBERTA	5
UN MES MÉS DE LES DONES Joan Camps	6
A CONTRACOR Ramon Serra i Roca	9
SANT JORDI, AMOR I LLUITA	10
HISTÒRIES DE LA VILA Joan Muray	12
CRÒNIQUES Joan Muray	17
GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT Carles Maristany	19
ARRAN DE SÒL Plèdebuit	20
TEATRE CAPITAL R.M. Isart i M.J.R. Lucas	21
LA NOSTRA MARINA Palemó Anglès i Sala	23
MOTS ENCREUATS Xavier Cardona	26
PARLEM DE LLIBRES August Garcia i Orri	27
GENT DEL MASNOU INFORMA	29
FOTESES Joan Bosch	30

FARMACÈUTICS DEL MASNOU

24 hores al seu servei

Dies en què les farmàcies del Masnou estan de guàrdia

Abril 2007

1	diumenge	Riera	Diiumenge de Rams
2	dilluns	Fàbregas	
3	dimarts	Riera	
4	dimecres	Aymar	
5	dijous	Ocata	
6	divendres	Ocata	Divendres Sant
7	dissabte	Ocata	
8	diumenge	Ocata	
9	dilluns	Ocata	Dilluns de Pasqua
10	dimarts	Fàbregas	
11	dimecres	Aymar	
12	dijous	Viayna	
13	divendres	Riera	
14	dissabte	Fàbregas	
15	diumenge	Fàbregas	
16	dilluns	Fàbregas	
17	dimarts	Riera	
18	dimecres	Aymar	
19	dijous	Viayna	
20	divendres	Ocata	
21	dissabte	Viayna	
22	diumenge	Viayna	
23	dilluns	Fàbregas	Sant Jordi
24	dimarts	Riera	
25	dimecres	Aymar	
26	dijous	Viayna	
27	divendres	Ocata	
28	dissabte	Aymar	

29	diumenge	Aymar
30	dilluns	Riera

— Maig 07 —

1	dimarts	Riera	1r.de Maig
2	dimecres	Aymar	
3	dijous	Viayna	
4	divendres	Ocata	
5	dissabte	Fàbregas	
6	diumenge	Fàbregas	
7	dilluns	Fàbregas	
8	dimarts	Riera	
9	dimecres	Aymar	
10	dijous	Viayna	
11	divendres	Aymar	
12	dissabte	Riera	
13	diumenge	Riera	
14	dilluns	Fàbregas	
15	dimarts	Riera	
16	dimecres	Viayna	
17	dijous	Fàbregas	
18	divendres	Ocata	
19	dissabte	Ocata	

AYMAR (Maricel)	Almeria, 14	93 555 03 81
DOMINGUEZ	Enamorats 2, (Enfront Estació del Masnou)	93 555 59 36
FÀBREGAS	Navarra, 68	93 555 19 79
OCATA	St. Domènec, 1	93 555 33 08
RIERA	J.Llimona, 22 (Enfront C.Nàutic)	93 555 08 55
VIAYNA (M.J.Cardona)	Prat de la Riba, 23	93 555 04 03

Els serveis de guàrdia són de 9 del matí a 9 del matí
El dissabte a la tarda està oberta només la farmàcia de guàrdia

Totes les cartes adreçades a la **Bústia Oberta** encara que es publiquin amb pseudònim o inicials - **cal que portin les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, núm. del D.N.I. i signatura.** L'extensió no excedirà de vint ratlles mecanografiades a doble espai; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les.

Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes; seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

ADÉU, TIETA PAQUITA

La Paquita Marí ens ha deixat. El divendres 16 de març deia adéu, amb vuitanta anys, a una vida de dedicació a la família i a la seva feina a la merceria.

Molts masnovins i masnovines la coneixien. Anar a comprar qualsevol dels mil articles que tenia a la merceria era un plaer. Ella sempre en trobava la solució. També la núvia polida i joveneta hi entrava per encarregar el brodat de tota la roba de casa; aquella que es fa servir per als dies especials de festa o Nadal.

La Paquita Marí Juanola, Paquita Marí com molts li deien, era filla de la Rosa Joanola i d'en Pere Marí, gent de l'Empordà que havien vingut al Masnou en el trasllat dels Laboratoris Cusí l'any 1925. La seva mare, la Rosa Joanola, era coneguda com la Rosita dels calats i era aquest l'ofici que li havia passat, a la Paquita.

Jo sóc el seu nebot i la recordo sempre positiva i pràctica, alegre i riallera. Recordo amb enyor aquelles tardes de diumenge, cap a principis dels anys 60, les sessions dels primers programes de TVE a casa seva; encara gairebé ningú no tenia televisió i era tot un luxe i un divertiment; que bones que eren les crispates que ens pre-

paraves, tieta! I tants i tants records.

Sovint ens preguntem si el Masnou d'abans és el mateix d'ara. Uns diran que sí i altres asseguraran que no. Potser tots dos tenen raó, però el que sí ha canviat és potser aquell Masnou en què tots ens coneixíem i sabíem qui érem i què fèiem. No era millor ni pitjor, com diu aquell, era diferent, era el Masnou del meu record d'infantesa i això fa que el vegi com el millor i vostè, tieta, en formava part. La vida ens sol tractar sense gaires miraments i dins de la seva cruesa sortosament recordem només les coses belles i deixem de banda els mals moments. Adéu, tieta; el seu record sempre el sentiré feliç.

Lluïset

L'AJUNTAMENT PASSA DELS AFECTATS DEL MESTRES VILLÀ

L'Ajuntament passa dels veïns afectats pels problemes del carrer Mestres Villà. Com que som pocs, l'Ajuntament no dóna importància als esfondraments de la vorera i a les canonades que s'han rebentat des que va canviar el cantó d'estacionament dels cotxes. Fa quatre mesos que vam presentar dues instàncies explicant el nostre problema,

ocasionat pel mateix Ajuntament i ni tan sols s'ha dignat a donar-nos resposta.

L'altre dia, en una distància de 35 m, vaig comptar deu vehicles estacionats damunt de la vorera afectada. La policia va passar de llarg. És clar, ells diuen que compleixen les ordres de l'Ajuntament. Crec que això ho explica tot.

D'altra banda, els contenidors situats davant de la rampa de la placeta d'Ocata estan posats en pendent, de tal manera que la tapa d'un impedeix que s'obri la de l'altre. La gent, com que no pot obrir-los, deixa les bosses d'escombraries a terra, damunt la vorera, fins al punt que impedeixen el pas dels vianants, que es veuen obligats a passar per la calçada.

Després de quatre mesos d'espera, els veïns comencem a pensar que potser haurem de demanar l'ajuda

de l'opinió pública, ja que el consistori no té cap intenció de fer-hi res. I això que diu que "vetlla" pels ciutadans! Algú s'ho creu?

valdeperas

QUINS TEMPS (Desencís)

Francament, quin merder que tenim a casa nostra. Amb els d'aquí i els d'allà. Quin descontrol.

Cap a on s'ha d'anar? Quina directriu s'ha d'agafar? Què s'ha de fer? Com s'ha de fer? Com s'ha d'actuar? Què s'ha de dir? Què no s'ha de dir? Com ens poden escoltar? Què s'ha de pensar? Què no s'ha de pensar?

Estem com aquelles joguines mecàniques que tanques en un quadrilàter no paren de donar cops als costats i tornen enrere i així un cop i un altre... sense anar enlloc... fins que se'ls acaba la corda.

Polític de saló

Petits encants de Gent del Masnou
XXVIII Festival DISMA. 10 juny 2007
Participa-hi
Informació pàg. 30

"Voluntaris a prop teu"
Som el nou grup de la Gent del Masnou amb ganes d'apropar-nos a qui ho necessiti.
Anima't i fes-te'n voluntari i junts farem una bona feina i en gaudirem tots plegats.
TRUCA'NS: Sabem que en tens ganes. No t'ho pensis.
93 540 39 29

Març 2007, un mes més de les Dones

per Joan Camps i Ortiz

Aviso que aquest escrit no és políticament correcte, però crec que és bo xocar frontalment vers la uniformitat que divideix la gent en castes estanques. L'altre dia el cantant Quimi Portet feia una reflexió a la ràdio denunciant que la individualitat està sent substituïda pels emmotllats a una cadena, a un diari, a un modista, a un predicador, a un dèspota...; assenyalava que fins i tot els antisistema que es vanaglorien d'anar per lliures, es disfressen escabellats de rastes homogènies i són esclaus del seu cànon uniformat. Enllaço aquesta percepció amb la xerrada de Daniel Gabarró, que va encapçalat els actes organitzats al Masnou per propagar el Mes de les Dones.

L'any passat vaig queixar-me que la conferència fos presidida exclusivament per dones. Aquest any hi he assistit atret pel conferenciant, membre de l'Associació d'Homes per a la Igualtat de Gènere d'Espanya, que com a títol de la seva xerrada preguntava: **"De debò que tots els homes són iguals?"**

Reconec que aquesta pregunta retòrica va posar-me a la defensiva, ja que, si bé cada dia hi ha més homes i dones que es conformen a deixar-se guiar, alienar, pel pastor d'algun ramat, crec que tot ésser humà, home o dona, ha d'aspirar a ser exemplarment diferent i poder fer partícips d'aquesta diferència als altres.

Qui pregon la igualtat de gènere vol primer de tot verificar el sexe de les persones, sexar-nos com si fóssim pollets i, una vegada verificada la diferència incontestable, forçar-nos la voluntat per igualar-nos en un rol d'éssers híbrids i mediocres on el menys important és que puguem ser lliures, ja que el que pretenen és sotmetre'ns al seu ramat amb la sublim idea d'imposar noves lleis com

aquesta tan cursi anomenada de la paritat. Volen que confonguem la consciència d'ésser i la substituïm per la consciència de *lobby* o grup de pressió, cosa que consisteix a predicar arguments fora de context i convertir-los en dogma social que desacreditat amb violència verbal aquells que no volen pasturar obedientment en el seu prat.

Per aquesta regla de tres, hauríem d'imposar la paritat dels aparcacotxes i dels recollidors de deixalles. Hauria d'haver-hi el mateix nombre d'homes i dones al servei domèstic, a la prostitució, a la missatgeria, al desembussant de clavegueres, a la mineria i per extensió fins arribar als treps llepaculs que estan representats sense cap discriminació de gènere en tots el ventalls de les feines i de les activitats socials. No voldria replicar a la demagògia fent demagògia, però m'ho posen tan bé que no puc evitar aquesta llicència irònica. Us imagineu imposar la paritat a les presons? què us sembla que hauríem de fer? Cal posar a les presons més dones o hem de buidar-les d'homes?

Tornant a l'equació real del problema, aquesta llei de l'embut només vol la paritat en ocupacions atraients per estètica i salari, que permeti assolir els llocs, no per aptitud i actitud

provades dels individus o indivídues aspirants, sinó per l'aplicació de la regla aritmètica: a tants caps tants barrets, però regulant que hi hagi el mateix nombre de penis que de vagines i, en cas d'haver-hi una sola vacant, en aplicació d'aquest nou experiment social digne del doctor Josef Mengele, per discriminació positiva, el lloc privilegiat s'hauria de donar al gènere portador del cromosoma XX.

La igualtat de gènere és un tema que dona per molt i l'eloqüència de Daniel Gabarró, en una posta en escena mímica i teatral espectacular, va fer entendre la concurrència, sobretot quan va acusar els homes de ser els principals portadors de la violència de gènere. Quan en el col·loqui vaig preguntar-li **quina mena de violència de gènere era el fet que per una feina de locutor de ràdio, no admetessin els tartamuts**, va respondre'm que ell no ho sabia. En la seva lògica s'havia oblidat de la multitud de dones explotades per les mateixes dones. Com si aquestes dones enjoiades, operades de mamelles, de llavis prominents amb xofer a la porta, que rondinen tot el dia per les exigències de les seves noies de servei, no existissin o no fossin del gènere femení. Com que en la seva exposició havia citat moltes

estadístiques que confirmaven com som de violents els homes envers les dones, no vaig poder-me aguantar d'assenyalar una estadística que al meu entendre és demolidora: ***Ja s'han adonat les dones que fa segles que en l'educació dels fills, elles han estat absolutament dominants, amb una influència gairebé hegemònica?***

Els homes que jo conec, a part de rares excepcions, tots porten l'estigma d'un matriarcat dominant, on la mare és la dona que imposa que el seu fill es posi un jersei, quan ella té fred. Pitjor encara, ja que una gran majoria tenen ***una mare que creu que no hi ha cap dona al món que pugui merèixer el seu fill***. Voleu major discriminació de gènere per corregir?

Si acceptem la perversitat d'aquesta esquema educativa i assumim que la violència és una patologia que afecte sobretot els homes a l'igual que la osteoporosis ataca en semblant desproporció les dones, tindrem un camp d'anàlisi que ens permetrà anar a la rel del problema sense aquesta agressivitat verbal que comporta el discurs envejós dels *looby* feministes que s'erigeixen víctimes d'una suposada opressió masculina fent servir arguments parcials o trets dels context per guanyar una posició de privilegi.

La violència no és de gènere, no té sexe, radica únicament en l'arrogància, el despotisme i la imposició dels forts, també de les fortes, sobre els

dèbils. Els forts ho són per status social, per força física, per aptituds intel·lectuals i estan a representats a tota l'escala social. Els forts ho són per alts i també per bona presència. Els veiem amb luxosos cotxes, envoltats de servents, però també els trobem quotidianament darrere untalell de bar o d'una pantalla d'ordinador a qualsevol establiment privat o públic, fent-te esperar amb cara d'ocupats, quan en realitat, a vegades, estan *chatejant* pel *messenger*. Els forts també hi són ben representats en els segments de la societat més deprimits imposant la seva pròpia jerarquia.

D'altra part, els dèbils també estan a tot el ventall de la fauna humana i són majoria; ho són perquè són pobres, disminuïts físics o mentals, perquè se senten acomplexats, perquè el síndrome d'Estocolm els fa ser agraïts vassalls de qui els *puteja*, alguns ho són per comoditat i altres ho són per covards. Els dèbils no ho són per ser home o per ser dona; només cal rascar i veurem que entre la multitud dels dèbils guanyen per golejada els homes, també les dones, que han tingut

possibilitats d'estudiar o treballar i davant de les comptades oportunitats que dóna la vida, ho han fet mandrosament quan havien d'haver-ho fet amb més interès i amb més ganes. Molts dèbils ho són per haver dormit en els llorers d'una vida mimada o regalada pels seus progenitors, una vegades pares, però massa vegades mares.

Quan són tants els fills de mamà i tantes les filles de papà els qui reivindiquen la igualtat de gènere, a mi se'm remouen els budells, són els contestataris que hauríem de fer memòria d'on venim. Els qui tenen fe en la creació ja coneixen d'on elsi ve el problema, ja que l'estigma del pecat original condemna a parir, només a les dones, sense la pecaminosa epidural i, als homes, només els cal deixar l'esperma, que en definitiva és el que manté la continuïtat de l'espècie. En canvi, els qui intuïm que Darwin tenia raó, hem de fer-nos un plantejament més racional, més humil i menys estúpid, ja que sentim interiorment que la capacitat transcendental de pensar és el que ens fa diferents dels simis i l'origen essencial de la llibertat individual, ja que, tot i admetent que el gènere humà no és més que un animal en bona part instintiu, no podem anar més enllà de concloure que l'home, sent indiscutiblement diferent a la dona, és l'animal que més se li assembla.

MASNOVIN
RELOTERIA - JOIERIA

23 d'abril Sant Jordi

VACANCES DEL 6 AL 22 D'ABRIL

Descomptes molt interessants. Aproveiteu els últims mesos.

Durant tot el temps de liquidació el nostre taller de reparació continuarà oferint el seu servei.

C/ Barcelona, 9 · 93 555 07 76

www.addfem.org

ASSOCIACIÓ DE DISCAPACITATS FÍSICS DEL MASNOU

Treballem per a la integració; fes-te'n soci. 15€ l'any

93 5557368 • 607 220 201

pledellibres

Per Sant Jordi podem parlar-te del llibre que vulguis

Regala misteri, aventura, somni, amor, fantasia...

Barcelona, 40 (al costat del mercat vell) 93 555 48 13 el Masnou

SUBMINISTRAMENTS PER A LA CONSTRUCCIÓ

Distribuïdora en gres i ceràmica:

**Saloni, Aparici, Gres Catalán, Gres Breda,
Porcelanatto, etc.**

SANITARIS - AIXETES

Magatzem al Masnou
Joan XXIII, Camí d'Alella
(sobre l'autopista)
Tel. 93 555 81 56

Magatzem i oficines Alella
Riera Principal, 48-50
Tel. 93 555 97 53
Fax. 93 555 95 96 · Alella

Exposició
Escultor Llimona, 9
Tel. 93 540 37 69
Alella

RASCA I P/CA

Per Ramon Serra

Eren temps grisos i freds, em sentia vulgar en una gèlida i enorme església on ens feien cantar himnes en llatí (no enteníem el que dèiem, fastuós) i ens representaven un muntatge també anomenat missa, amb un senyor amb casulla de colors llampants i molt de fil d'or, que recitava tipus lloro una llarga sèrie de lletanies en llatí (que seguíem sense entendre) tot d'esquena al personal, o sigui nosaltres, l'obligat públic, que intentàvem amb el nostre forçat silenci mantenir una aparença seriosa per tal que els capellans que ens vigilaven no ens castiguessin per conducta indecorosa, davant d'una cosa tan "sagrada" per a ells com el que anomenaven l'eucaristia. Per mi, l'únic moment interessant era la lectura i posterior predicació de l'evangeli. Històries com la de Llätzer, l'amic de Jesús mort i enterrat, que quan arriba li diu: *Llätzer, aixeca't i camina* i el tio va, s'aixeca i camina. Home, és fantàstic i jo quedava embadalit pel poder (sobre el paper) de Jesucrist i de com aquell home-déu perfecte aconseguia les més grans proeses sense cap esforç, només amb la seva voluntat de fer-les. En un casament, també va convertir l'aigua en un vi fantàstic, però aquest ja era com un miracle de segona divisió, més fàcil, per entendre'ns.

El problema de tot plegat és que un servidor, amb set anys, vivia amb els representants de Jesús a la terra i, francament, ni feien miracles i a sobre gastaven molt mala llet amb els nens que no anaven perfectament encaminats, com era el meu cas.

Sense desanimar-me, ja coneixeu allò tan vell d' "el que no et mata et fa més fort" vaig llegir amb atenció el Vell Testament on sortia un Déu venjatiu i punitiu, que castigava a tot aquell que gosés sortir dels paràmetres per ell establerts. Episodis de mort i de terror, que feien que m'estremís de por en les fredes i llargues nits d'hivern quan, un cop ficat dintre el llit i envoltat de cinquanta nanos més en un immens dormitori, rememorava les històries truculentes que Don Boni ens havia explicat a la classe de religió.

El Nou Testament era acolorit, cosa que personalment agraïa perquè podia tenir unes nits més plàcides sense el rau-rau d'aquelles caigudes a l'infern més terrible i etern del món mundial.

Amb el pas del temps, aquella missa en llatí es va fer en castellà, crec que a partir del Concili Vaticà II, amb l'anomenat Papa bo, Joan XXIII. Una modificació més va ser que l'oficiant ja no estava tota l'estona d'esquena al públic,

sinó que ho feia tot de cara (les ofrenes, la consagració de l'hòstia etc.), però això va treure màgia a l'acte. Hom veia el que abans no veia i entenien el que abans era una salmòdia inescrutable i francament va perdre aquell toc fosc i l'encant de les coses inabastables, per secretes i confuses, per misterioses en definitiva. En desaparèixer la trama principal vaig deixar de tenir-li por, i d'aquí a passar d'ells (els capellans i la seva fe) només hi havia un pas, que no era fàcil (la por, sempre la por), però era inevitable si volia obrir el meu camp de visió a moltes altres coses, que ells i la seva religió em prohibien.

Amb els anys, ens desenganyem de moltes coses i en el fons aprenem equivocant-nos i, com la ciència, avancem amb la coneguda teoria d' "assaig-error". Segurament no és la millor, però és la que millor funciona. Francament, no puc estar a favor de qui paga i fa negoci amb la COPE, que sembla odi i recollirà tempestes. No puc estar d'acord amb la prohibició dels anticonceptius mentre moren milions de persones per la sida. No puc estar d'acord amb gent que nega la mort a persones que pateixen i voluntàriament no volen viure més. No puc estar d'acord amb un Estat Vaticà més preocupat pel seu poder (per sort minvant) que per la gent que passa penalitats. No puc estar d'acord amb gent que fins fa quatre dies ens condemnaven a l'infern per no ser dels seus. (Vaig llegir no sé on que ara resulta que l'infern no existeix. Ei, gràcies.) No puc estar d'acord que la Banca Vaticana estigui ficada en assumptes tèrbols (armes, drogues) i que prediqui pobresa i abstinència (sobretot sexual). No puc estar d'acord que capellans que no han viscut en parella ni tenen vida sexual vulguin aconsellar les parelles que es casen. Tampoc no puc estar d'acord que els capellans i les monges no es puguin casar si volen. No puc estar d'acord que la cúpula de l'església estigui sempre al costat dels oligarques i dels polítics poderosos, altrament dits feixistes.

I sobretot no puc estar d'acord amb una gent que fa de la por a la mort (el temor més gran dels humans) el seu gran actiu ideològic.

Sant Jordi, amor i lluita

Fem un recull de poesies d'innegables poetes on es manifesten l'amor i la lluita de casa nostra.

Joan Salvat Papasseit

"al llavi una flor i l'espasa ferma"

Si en saps el pler no estalviïs el bes
que el goig d'amar no comporta mesura.
Deixa't besar, i tu besa després
que és sempre als llavis que l'amor perdura.

Ampla és Castella

Ampla és Castella, i com un palmell
té la durícia d'aixecar l'espasa:
el braç és las i no el mena cervell,
la gola és seca i la set no li passa.

Terra dels tersos, petjadors de lleis
que imposaven amb sang llur llei estranya,
ampla és Castella, sepulcre de reis
malavirança a la Marca d'Espanya.

Sota els pollancs l'ombra encara es marceix
del mal que ha fet amb la seva tonada:
sorolls de focs i esperona, i l'escreix
amb que els cavalla soterraven l'estada.

Ampla és Castella, el seu ressò un gemec,
té la sordesa de massa escoltar-se:
la veu dels lbers és ronca d'ofec
i ella no els sent: només vol rebolcar-se.

Carme Bennassar

(Alaró, 18.7.1966)

El silenci.
Els meus ulls no et ploren
però guarden l'oblit i l'enyor,
la glòria i el dubte
de sentir-te lluny de mi i de voler-te proper,
de saber-te absent i de somniar els teus llavis.
El silenci m'ofega.
L'horabaixa es perd.

Ah, si tu em sabessis tan teval!

Joan Maragall

La poesia tot just ha començat
i és plena de virtuts inconegudes.

EL CANT DE LA SENYERA

Al damunt dels nostres cants
aixequem una Senyera
que els farà més triomfants.

Au, companys, enarborem-la
en senyal de germandat!
Au, germans, al vent desfem-la
en senyal de llibertat.
Que volei! Contemplem-la
en sa dolça majestat!
Oh bandera catalana!
nostre cor t'és ben fidel:
volaràs com au galana
pel damunt del nostre anhel:
per mirar-te sobirana
alçarem els ulls al cel.

I et durem arreu enlaire,
et durem, i tu ens duràs:
voleiant al grat de l'aire,
el camí assanyalaràs.
Dóna veu al teu cantaire,
llum als ulls i força al braç.

SOL, SOLET

Quan jo era petit
vivía arraulit
en un carrer negre.
El mar hi era humit,
pro el sol hi era alegre.

Per lla a Sant Josep
el von sol, solet,
lliscava i lluià
pel carreró estret.

I en mon cos neulit
llavors jo sentia
una esgarripança
de goig i alegria.

Jacint Verdaguer

Amb cent corones de flors
te'n veig anar d'esta vida:

tu te'n vas amb cent, de flors;
jo quedo amb una, i d'espines

*

Com volarien mos besos
per sos llaviets en flor,
tant temps ha que frisen presos
dintre el niu del meu amor
Enyorança

LO PI DE LES TRES BRANQUES

[Fragments]

[...]

En dolça contemplació
lo sorprèn lo bes de l'alba;
al bes de l'alba i al seu
don Jaume se desvetllava:
-He somniat que era gran
i d'un bell país monarca,
d'un bell país com aqueix
entre el mar i la muntanya.
Com eix Pi meravellós
mon regne posà tres branques,
foren tres regnes en un,
ma corona els coronava.-

[...]

Veu Catalunya la gran
fer-se més gran i més ampla,
robant als moros València,
prenent-los l'Illa Daurada.
Unides veu a les tres
com les tres cordes d'una arpa,
les tres nimfes d'eixa mar,
d'aqueix jardí les tres Gràcies.

Màrius Torres

"No sents, cor meu, la soledat de les estre-
lles?"

"I la boira és fidel com el meu esperit"

"Ara és temps de morir, que la vida
comença"

CANÇÓ A MAHALTA

Corren les nostres ànimes com dos rius
paral·lels.
Fem el mateix camí sota els mateixos cels.

No podem acostar les nostres vides calmes:
entre els dos hi ha una terra de xiprers i de pal-
mes.

En els meandres grocs de lliris, verds de pau,

sento, com si em seguís, el teu batec suau

i escolto la teva aigua, tremolosa i amiga,
de la font a la mar -la nostra pàtria antiga.

Miquel Martí i Pol

serem allò que vulguem ser

«Hi ha gent que ens mira
com sol mirar-se els folls. Després s'ajupen
a besar els peus d'aquells que els apallis-
sen.»

ARRAN DE SORRA L'ESPILL

Arran de sorra l'espill
de la quietud de l'aigua
i el teu cos lleuger, lleuger
com una cançó poruga.

Arran de llavi el desig
i als dits un tacte de roses,
i el teu cos lluger, lleuger,
entre el meu desig i l'aigua.

I aquí el poema es fa carn,
la teva carn i la meua,
i un sol crit sense ressò
dins l'oci immens de la tarda.

Marta Pessarrodona

voldria fer l'amor tant com puguin donar-
me'n

FRAGMENTS D'INTERIOR

En Quim em porta sempre
les flors que més m'agraden...

Són còmplices de lectures,
reflex d'utopies incertes.

Parlen de com són de vells i nous
els anys, mentre fan companyia.

Són un aixopluc d'urpes humanes,
cuirassa contra dissortats dies.

Definitivament, en Quim em porta sempre,
sempre, les flors que més m'agraden...

Històries de la vila

Per Joan Muray

Gabriel PLA i SANJUAN, el 24/3/1939...

... DA Y TRANSFIERE VOLUNTARIAMENTE (?) AL AYUNTAMIENTO DE MASNOU...

De Gabriel PLA i SANJUAN, a la seva entrada als llibres (1) ens diu que fou: Industrial, que, junt a Josep Gibernau i Maristany, tenia una gran plantació, el "Saladero Villa Concepción", al costat del riu Paraguai, de 45 quilòmetres d'extensió a la República del Paraguai. Per a la carn produïda a la seva plantació van crear el primer frigorífic de l'Uruguai, a Montevideo. Al Masnou, en Pla, conegut com en "Bilonet", es féu construir la famosa "Villa Montevideo", coneguda popularment com a "Torre Xina".

En aquesta plantació, que tenia uns quaranta-cinc quilòmetres d'extensió, hi circulà un tren per poder realitzar totes les feines adients. També tenien el seu propi vaixell per al transport de la carn, des del transport pel riu Paraguai i fins en les destinacions marítimes.

La torre fou enderrocada fa ja bastants anys i es perdé així un dels indrets més singulars i una preuada

Villa Montevideo (la torre xina)

senya d'identitat del Masnou(2). A més d'aquesta esplèndida finca on vivia, tenia al poble altres propietats. Al carrer de Lluís Millet, 6 (aleshores), hi vivien les germanes; i els pisos que hi ha al xamfrà dels carrers de Rafael Casanova i 1r. de Maig (costat de mar), també propietat seva, encara se'ls anomena "els pisos d'en

Bilonet".

Era un català de tendència ideològica republicana. Per aquest motiu, després de la guerra 1936-39, va tenir problemes amb les autoritats franquistes, sorgides d'un cop d'estat contra el poder legítim, fet que li va causar problemes i algun càstig i tot. Fou humiliat fent-lo escombrar els

"Saladero Villa Asunción", al Paraguai, la hisenda que tenia a les Amèriques.

Segell municipal del primer ajuntament franquista del Masnou.

carrers del Masnou; a ell, que havia estat tot un potentat, un veritable indiano, a qui agradava viure bé en tots els sentits, inclosos els grans automòbils, aleshores un luxe a l'abast de pocs, i dels quals tenia més d'un i sempre del darrer model. Es conta que en certa ocasió, en intentar comprar un "Hispano", el feren esperar un temps ja que primer havia de tenir-lo el rei Alfons XIII. Un altre que va tenir fou un "Mercedes", que va anar amb el seu xofer a comprar a Alemanya. Aleshores els fabricants d'automòbils, per ser aquests encara un producte només a l'abast d'uns pocs, regalaven, en comprar-lo, una rèplica a escala (3), com de joguina, però que funcionava.

I ara, després d'aquesta introducció, anem al cas que ens ocupa, una cessió de valors, voluntària segons els documents signats el 24 de març del 1939, quan feia cinquanta-sis (56) dies que la vila del Masnou havia estat "liberada" i faltaven encara cinquanta (50) dies per la fi de la guerra civil (1/4/1939). La donació, en títols i obligacions de dues entitats bancàries, fou feta al primer ajuntament constituït pels vencedors després del 27 de gener.

Vegem primer els diferents documents que la componen, per, al final, fer-ne un estudi i treure'n conclusions. Són aquests (document 1):

"Hacer una escritura Notarial, en la que consta que el Sr. Plá, hace donación o cesión, al Ayuntamiento

de Masnou, de los valores que sean (detallados), que se hallan depositados en el Banco Hispano Colonial, según resguardos N^{os}, que entrega debidamente endosados.

Una vez hecha esta escritura, el Ayuntamiento debe hacer una solicitud dirigida a la Comisión Provincial de Banca (que se halla en el edificio del Banco de España), en la que diga que se solicita se conceda el traspaso del depósito de los valores indicados, por tratarse de una donación que el Sr. Plá ha hecho al Ayuntamiento, según se hace constar en la Escritura Notarial que se acompaña, y en el endoso efectuado en los resguardos que tambien se acompañan.

La Comisión Provincial de Banca, autorizará el inmediato traspaso de los valores a favor del Ayuntamiento,

y entonces quedará esta Corporación en libertad de anajarlos, venderlos o pignorarlos, pues tratándose de una Corporación Pública la Comisión de Banca da toda clase de facilidades"

Aquest document, una nota d'instruccions mecanografiada, no va signada ni porta cap senyal a l'encapçalament; però per la forma en què expressa el que s'ha de fer denota que és de l'Ajuntament del Masnou. Al final de la mateixa nota, però a llapis i al peu, hi consten les xifres de la donació: 31.500 + 35.000, una ratlla a sota i el resultat, 56.000,- pesetes. Import de la "donació voluntària". Penseu que aquesta quantitat és de fa seixanta-vuit anys.

El document següent, el 2, és un imprès de:

Oficina liquidadora de Mataró Provincia de Barcelona

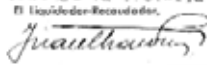
Impuesto sobre Derechos Reales y Transmisión de Bienes

Carta de pago número 155, correspondiente a la liquidación número 165 del año de 1939
Concepto Hacienda número 27 de la Tarifa al 2.º por 100

Don Ayuntamiento de Masnou ha satisfecho en esta Oficina para la Hacienda pública, por los conceptos que abajo se detallan, la cantidad de mil quinientos sesenta y cinco pesetas 56 céntimos, que corresponde a la adquisición o capital transmitido, importante 56.000 pesetas
céntimos en bienes valores que recibió a título de donación de Gabriel Plá Anguán en fecha 24 de Mayo de 1939
según resulta de escritura ante don Enrique Salazar

DETALLE DEL PAGO EFECTUADO

CONCEPTOS	Para el Deudor		Para el Liquidador	
	Puntos	Cts.	Puntos	Cts.
Tarifa del Tesoro	1.512	00		
Retorno del 25 por 100				
Exoneración por investigación e inspección: 0/10 por 100	755			
Intereses de deudas				
Multa por falta de presentación dentro del plazo legal				
Multa por falta de pago en el término legal				
Recargo por pignorato				
Otras costas y recargos				
Retención por anticipos				
Diminución de liquidación				30 40
Idem de utilidades				25
Tarifa en efectivo visado a				
TOTALES	1.519	56	30	65

Y para que conste, expido la presente carta de pago sin comienda ni raspadura, que queda sentada en el libro diario de ingresos de esta Oficina, en Mataró a 27 de Mayo de 1939 - III Año Triunfal. Año de la Victoria
El Liquidador-Receptor,

Aquest document és l'import per drets reals i transmissió de béns que va haver de pagar l'Ajuntament per la cessió o donació. La data de la cessió és l'abans indicada, 24/3/1939; i la

del document és el 27 de maig del mateix any. Observeu que després de la data posa el que era preceptiu que tothom posés: "III Año Triunfal", i a sobre del títol del funcionari que

signa, un segell que diu: "Año de la Victoria".

Ara, el document, el 3, és de la "Sección Provincial de Banca de Barcelona". És aquest:

SERVICIO DE AUTORIZACION
DE
TRANSFERENCIAS DE VALORES

N.º _____

SECCION PROVINCIAL DE BANCA DE BARCELONA

Como actual depositario de los valores objeto de la operación reseñada al dorso, informamos a V. que en esta Delegación se ha tramitado solicitud carada a tenor de lo dispuesto en el Decreto n.º V de 24 de Julio de 1936 y Orden del Ministerio de Hacienda de 7 de Junio último, sobre la que ha recaído el siguiente acuerdo:

Autorizar la cancelación de los depósitos de valores que se detallan al dorso constituidos a nombre de D. Gabriel Plá Sanjuan y constitución de nuevo depósito con los mismos valores a nombre del Ayuntamiento de Masnou, según escritura de cesión de los mismos, otorgada por el Notario D. Enrique Salasera Rafigales.

Se le previene que el levantamiento material del depósito y demás operaciones deberán realizarse sin permitir a los interesados otra intervención que la indispensable a los efectos de la firma de documentos relacionados con aquellas.

Dios guarde a V. muchos años.

Barcelona, 9 de Junio de 1939
Año de la Victoria.

EL PROPIETARIO DE LA CARTA
D. Gabriel Plá Sanjuan
ayda la ciudad

Sr. Director del Banco Hispano Colonial.-CIUDAD

OPERACION PRINCIPAL:
Cancelación y constitución de depósito de valores por cesión

Número del resguardo de depósito a cancelar:
13823 de 11/12/929 y 13845 de 20 de diciembre 1.929.

Depositante primitivo:
D. Gabriel Plá Sanjuan

Nuevo depositante:
Ayuntamiento de Masnou

Nueva Entidad depositaria:
Banco Hispano Colonial

Fedatario de esta operación:

Valores constitutivos del depósito:
22 Obligaciones del Ayuntamiento de Málaga nº 2591 al 2620 y 2631 al 2663. -
70 títulos del Ayuntamiento de Santander S.º 5.º nº 5824 a 5860 y 5871-9231 a 9250. - 5872 a 5883.

Observaciones varias:

En aquest, hi podem veure el document fet per la Sección Provincial de Banca de Barcelona, que comunica al Sr. Director del Banco Hispano

Colonial la cancel·lació dels dipòsits fets per Gabriel Pla i Sanjuan i la constitució del nou dipositari, l'Ajuntament del Masnou.

I al següent, document 4, el mateix, però la comunicació va dirigida al Sr. Alcalde de Masnou.

SERVICIO DE AUTORIZACION
DE
TRANSFERENCIAS DE VALORES

N.º _____

SECCION PROVINCIAL DE BANCA DE BARCELONA

En relación con la instancia elevada por V. solicitando autorización para realizar la operación de transferencia reseñada al dorso, esta Sección ha tomado el siguiente acuerdo:

Autorizar la cancelación de los depósitos de valores que se detallan al dorso constituidos a nombre de D. Gabriel Plá Sanjuan y constitución de nuevo depósito con los mismos valores a nombre del Ayuntamiento de Masnou, según escritura de cesión otorgada por el Notario D. Enrique Salasera Rafigales.

El documento representativo del nuevo depósito deberá ser presentado dentro del plazo de DIEZ días, para su comprobación y constancia en el expediente.

Se le devuelven adjuntos los siguientes documentos presentados por V. al formular la petición.

Dos resguardos de depósito.
Escritura de cesión.

Dios guarde a V. muchos años.

Barcelona, 9 de Junio de 1939
Año de la Victoria.

EL PROPIETARIO DE LA CARTA
D. Gabriel Plá Sanjuan
ayda la ciudad

Sr. Alcalde de MASNOU.

OPERACION PRINCIPAL:
Cancelación y constitución de depósito de valores por cesión.

Número del resguardo de depósito a cancelar:
13823 de 11/12/929 y 13845 de 20/12/929.

Entidad depositaria actual:
Banco Río de la Plata (ahora B.º H. Colonial)

Nueva Entidad depositaria:
Banco Hispano Colonial

Depositante actual:
D. Gabriel Plá Sanjuan

Nuevo depositante:
Ayuntamiento de Masnou

Justificación de posesión anterior:
Fecha de los resguardos.

Fedatario de la operación actual:

Valores constitutivos del depósito:
Obligaciones del Ayuntamiento de Málaga nº 2591 a 2620 y 2631 al 2663.
70 títulos del Ayuntamiento de Santander S.º 5.º nº 5824 a 5860 y 5871 a 5883 - 9231 a 9250.

Total valor nominal del mismo:

Prototip de cotxe "Mercedes" esportiu, portat per Gabriel Pla per a un infant del Masnou.

Encara hi havia altres documents, com l'escriptura notarial de la cessió o donació. De la qual, tot i no poder-la fotocopiar, hem extret el següent (document 5):

Escritura de Donación... 24 de Marzo de 1939... De Gabriel Pla y Sanjuan al Ayuntamiento de Masnou... Alcalde. Presidente: José J. Millet y Cunill.

Da y Transfiere voluntariamente al Ayuntamiento de Masnou... Treinta y cinco mil pesetas nominales en títulos u obligaciones del Ayuntamiento de Santander, depositados en el Banco Español del Río de la Plata, Sucursal de Barcelona, hoy Banco Hispano Colonial (dipòsit fet el 20/12/1929)... Treinta y una mil quinientas pesetas nominales en sesenta y tres títulos u

obligaciones del Ayuntamiento de Málaga (dipositades al mateix lloc)... Cincuenta y seis mil pesetas... El donador se obliga a proveer al Ayuntamiento de Masnou, de los títulos acreditativos...

El mismo Sr. Plá declara que le quedan bienes bastantes para su decorosa subsistencia y declara asumir exclusivamente para sí todos los gastos que se originen con motivo de este contrato...

Notario: Enrique Salamero, Notario de Masnou.

Hi ha, afegit a l'escriptura, un document de l'Ajuntament del Masnou, fet pel seu Secretari, del qual hem extractat el més interessant. Diu així: *Arriba España. Viva Franco. D. José M. Bernacho Isús, Secretario del Ilustrísimo Ayuntamiento de la Villa de Masnou...*

Certifica: Que en la sesión ordinaria de 1ª convocatoria celebrada por este Ayuntamiento el día 18 de Marzo de 1939, entre otros, se adoptó el siguiente acuerdo:

"Visto el ofrecimiento voluntario..., el cual hace un donativo voluntario al Ayuntamiento... para los intereses generales del pueblo...

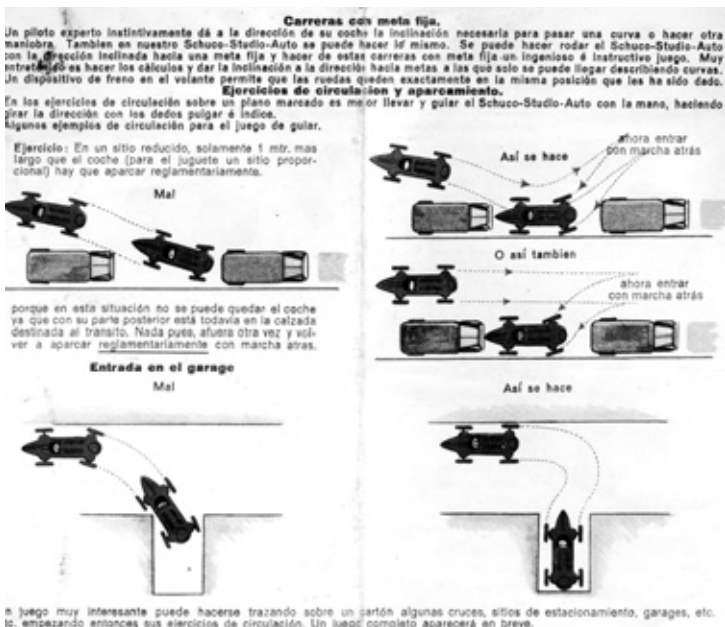
...Al propio tiempo se acordó agradecer la esplendidez demostrada por el Sr. Gabriel Plá Sanjuan.

Ara, un cop vists tots els documents que componen la donació de Gabriel Pla a l'Ajuntament del Masnou, analitzem-ne un xic el contingut.

Tal com hem dit més amunt, les tendències ideològiques i el sentiment català de Pla no deixen gaires dubtes per pensar que no fou voluntària la donació, ja que seria ben inusual que una persona del seu pensament fes tal donació i, a més, tan bon punt el règim havia sorgit del cop d'estat i la següent guerra.

A més, hi ha un fet molt rellevant en la donació i és que cap d'aquests documents, inclosa l'escriptura notarial, no va signat per l'interessat, la persona que fa la donació, Gabriel Pla i Sanjuan.

És un fet força sospitos, afegit al del seu pensament, i també que pel fet de ser, per als dirigents del nou règim,

Propaganda del prototip d'automòbil "Mercedes" que alhora tenia la funció de servir per aprendre a conduir.

considerat com a “rojo” i potser “separatista”, només li posessin com a càstig escombrar carrers. Tot fa pensar que la tal donació fou en realitat la “compra de la vida”.

I quant a l'import de la “donació voluntaria”, hem fet consultes per saber-ne l'equivalència actual de les cinquanta-sis mil cinc-centes pessetes; i segons reputats economistes el valor equivalent d'una pesseta de 1939 a finals del 2002, quan va desaparèixer aquesta moneda, devia ser de cent quaranta-dues pessetes per pesseta. O sigui que aquella quantitat passaria a ser d'uns vuit milions.

Però vist des d'una altra perspectiva, que tant aleshores com ara ha estat i és una forma d'invertir diners i fer negoci, ens referim a la compra de cases, podem calcular que, si el 1939 amb aquell import hom es podia comprar unes setze (16) cases, ara el 2007, tenint en compte com eren les

cases d'aleshores, les setze cases valdrien a l'entorn dels nou milions sis-cents mil d'euros, o sigui, uns mil sis-cents milions de pessetes (1.600.000.000).

En “Bilonet” va morir fora del Masnou (no en sabem la data) en una de les seves propietats rurals i ben acompanyat.

Al darrer document, el de l'Ajuntament del Masnou, haureu pogut veure, com al segon, que a més de l'estil característic dels documents, especialment els d'abans, en aquests hi ha el que era obligatori durant la dictadura, sobretot una part d'ella, la de més durs, el fet d'haver de posar al començament de qual-sevol document, per insignificant que fos, els característics “Arriba España” i “Viva Franco”, per no ser titllat de “desafecto al régimen” i “traidor a España”

Aquests encapçalaments i finals dels documents, a la gent que dissortada-

ment els ha haguts d'escoltar, els portaran mal records. Sonen com una mena de crit *casernari*.

NOTES

“Diccionari dels Catalans d'Amèrica”. Editat per la Generalitat de Catalunya. Barcelona 1992. I “Masnovins a les Amèriques”. De Joan Muray. Oikos Tau. Vilassar de Mar 1998.

Vegeu butlletí de Gent del Masnou, de juliol del 2001 (Patrimoni desaparegut...II), on surt un apartat sobre la “Villa Montevideo”. El cotxe que va dur, en comptes de ser una rèplica del que s'havia comprat, fou un model esportiu ja que volia donar-lo a un infant i, per tant, aquest model li faria més gràcia.

FONS CONSULTATS

Arxiu Històric Municipal del Masnou
Jacint Ros i Ombravella. Economista.
Alonso de Ojeda Eiseley. Estudios de Historia Económica del Banco de España.
Diccionari dels Catalans d'Amèrica.
Masnovins a les Amèriques.

Alcon

Camil Fabra, 58 · Apartat de correus, 2
Tel 93 497 70 00 · Fax 93 497 70 10

Cròniques

Per Joan Muray Vocal de Cultura

“L'ART EN DIVERSES VESSANTS” -Nou tècniques artístiques-

Del 13 de gener al 2 de febrer hi va haver a la nostra Sala d'Art aquesta interessant exposició, d'una col·lecció particular, a la qual es podien veure nou tècniques de l'art juntes. Un fet poc usual.

També un fet força singular era de poder veure obra de quatre artistes masnovins alhora. D'aquests teníem els dibuixos de Joan Comellas, olis de Josep M. Martínez i d'Ima Millet, i un dibuix a la ploma i acolorit de Joaquim Masoliver.

A més d'aquestes dues tècniques, les set restants corresponien a: fotografies d'Emili Boada; olis de Maria Lara, Genesio Teles i Vidal Molé; litografies de Pellerin i un cartell modernista sense signar; aquarel·les de Suñol i Couzy; dibuixos (a la ploma) d'Ignasi Vidal i de Fercas, (a carbó) d'Hortensi Güell i Francesc Maulats; un tapís anònim occità; un pastel de Francesc Estall; i dues icones de l'art religiós ortodox.

Com veieu, un ampli ventall artístic, que alhora despuntava per la qualitat de la majoria de les obres, algunes

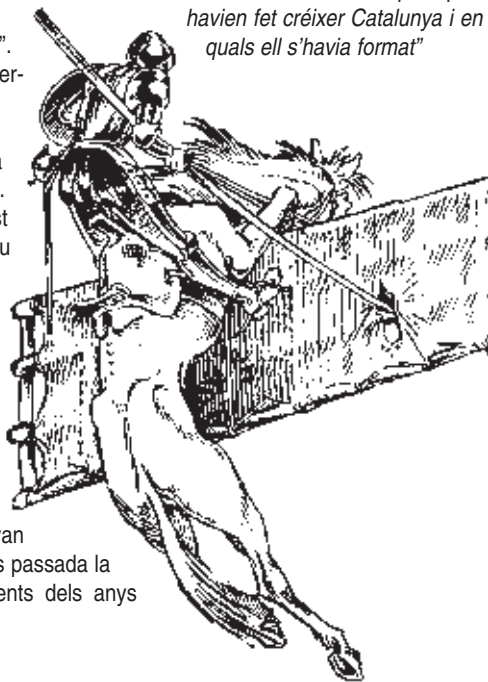
d'artistes consagrats com Comellas, Ima Millet, Ignasi Vidal i el seu germà Vidal Molné, Hortensi Güell i Francesc Estall.

Il·lustracions del QUIXOT (de BATLLORI JOFRÉ)

Del 3 al 23 de febrer la Sala es va honorar amb els detallats i imaginatius dibuixos que deixà el magnífic dibuixant Antoni BATLLORI JOFRÉ (1915-1999) de les il·lustracions que havia fet per al “Quixot”. Aquesta exposició pertany al “Fons Batllori Jofré”, que la seva família va deixar a l'Ajuntament de Teià. És un llegat compost per l'estudi i l'arxiu (amb uns mil cinc-cents originals) de l'artista, que conté més de dues mil peces entre llibres, antiguitats, mobles, etc.

Les il·lustracions del “Quixot”, les va fer l'any 1936, però no van poder ser editades fins passada la guerra, a començaments dels anys quaranta.

D'aquest gran mestre del dibuix, se n'ha dit i escrit molt i bé; però volem que siguin les paraules del periodista i crític d'art, Josep M. Cadena, les que cloquin aquesta petita crònica com a record del seu pas per la nostra Sala d'Art i pel Masnou. Diu així: *Batllori Jofré fou el dibuixant que millor va saber conservar l'esperit català en l'acudit gràfic i en la il·lustració per a infants en els anys que vingueren després de la guerra civil espanyola. Prohibits els llibres i la premsa en català –fins i tot el setmanari En Patufet, en el qual ell començà a col·laborar a l'edat de tretze anys– i amb el genial Joan G. Junceda ja gran i afectat per les malalties, Batllori Jofré seguí l'obra del seu admirat mestre en tota publicació que trobà al seu abast. Batllori Jofré fou juncedià per convicció i per estil, però mai no va voler imitar ni aprofitar-se de la fama de Junceda. Bon cristià, senzill treballador, defensà per pròpia convicció un món, tan rural com de barris populars, que amb el necessari progrés tècnic i amb les sempre benvingudes millores econòmiques anava camí de perdre –com de fet en bona part va succeir– moltes de les seves arrels. Creia que s'havia de mirar endavant, però pensava que l'accidentalitat de les noves formes no havia de fer oblidar els principis que havien fet créixer Catalunya i en els quals ell s'havia format”*

FERRAN SELVAGGIO (pintures)

Aquesta ha estat una mostra trencadora i singular i alhora de molta qualitat, ja que una obra d'art, encara que sigui dins del món de l'abstracció, si és una creació artística com la present, amb uns trets tan singulars, així com amb una tècnica i acabats tan depurats, pot agradar o no, però no se li pot negar que és, com la present, una obra amb força i alhora que expressa els sentits de l'artista, molt decorativa.

Ferran Selvaggio, un barceloní amb família al Masnou, porta ja un munt d'anys dins el món de l'art. Va fer la seva primera exposició l'any 1986 i d'aleshores ençà sobrepassa ja les vint exposicions, fet demostratiu de la seva activitat.

Les seves obres, totalment al marge de qualsevol figuració convencional, cerquen tan sols una investigació sobre les diverses qualitats d'expressió, especialment de les matèries, i amb colors molt primaris.

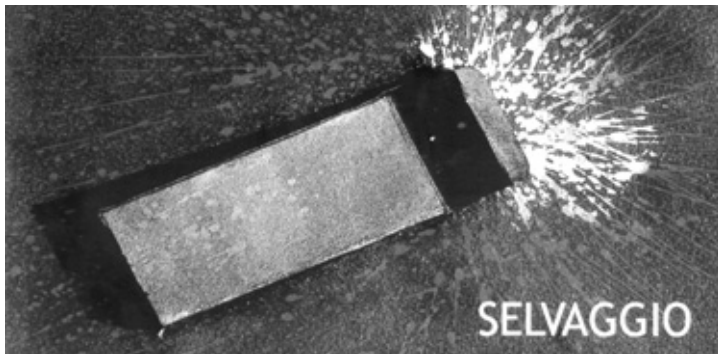
Colors com el negre, color que porta a l'infinit; el color per excel·lència de la passió, el vermell; i el blanc associat a la puresa. Amb tots ells compon el seu món poètic i oníric.

Com deia al començament, una obra que agradarà o no, però que no pot deixar a ningú indiferent.

“LA PETJA DELS MASNOVINS A LES AMÈRIQUES”

Aquesta és una Crònica avançada de l'exposició institucional que Gent del Masnou celebra anualment a l'entorn de Sant Jordi i la Mare de Déu de Montserrat, patrons de Catalunya.

Josep Rodoreda amb l'uniforme de la banda municipal Enguany portarà el títol que

encapçala aquesta quarta crònica, i és podrà veure des del dissabte 7 d'abril fins al divendres 4 de maig.

Sota el títol, força explícit, de “La petja dels masnovins a les Amèriques”, s’hi podran veure cinquanta biografies d’altres tants fills del Masnou que deixaren la seva petja en aquelles terres, així com vint-i-cinc entrades més, corresponents a empreses, institucions, entitats, toponímia, etc. vinculats a masnovins, moltes d’elles pioneres en el seu àmbit i que encara segueixen ben vives. Totes aquestes quasi vuitanta entrades biogràfiques aniran acompanyades d’imatges per poder veure

com eren aquests aventurers o la petja que hi deixaren.

A més, una valuosa aportació enriquirà la mostra, una aportació en forma de cintes de diferents banderes d’aquelles nacions americanes, unides a la bandera de Catalunya, procedents de les ofrenes fetes amb motiu de festes patriòtiques en un ampli ventall de ciutats d’aquell continent per masnovins que hi residiren. Totes elles tenen a l’entorn dels cent anys. Tota una relíquia i alhora un retall viu de la història de Catalunya i Amèrica.

Us hi esperem!

GAIREBÉ TOT AIXÒ ÉS VERITAT

Per Carles Maristany

AVUI TAMPOC NO FAREM CAMPANA

A la recerca del tema a desenvolupar avui i perquè la lectura sigui, a ser possible, amena i entretinguda per a tots aquells qui dediqueu uns minuts dels vostre preuat temps a llegir el nostre butlletí de Gent del Masnou, jo, tot sol davant del perill que això comporta i sense l'ajut de ningú, he pensat que podria parlar-vos d'oficis desapareguts en el nostre entorn, o bé que ja porten aquest camí a gambades gegantines.

Posem per cas els *recarders*, els no motoritzats, els de mocador de fer farcells dut a l'esquena. Recordem en Zenon, en Camps, en Quico, tots ells de grata memòria. Els ferrers de can Tallada; els boters Oliveras i Codina; els mestres d'aixa de can Corbes, els Almera i l'Alsina; els basters de can Montellà; els xocolaters Grau Maristany (en Til·là) més conegut com a compositor i pianista. Dels llauzers, en Feliuet ho era i dels millors. Sabaters de renom, en Pepito, de la plaça de la Llibertat, podia fer-nos unes sabates tan còmodes com un guant, d'aquelles que s'ajustaven sense estrènyer, a mida. Llevadores com la senyora Lloveras i la senyora Enriqueta, amdues, cigonyes masnovines. L'Albalate, que arreglava els aparells de ràdio de qualsevolga marca, si trobava el recanvi adient.

Els torrefactors de cafè, en Manyanet, al davant de la seva carboneria al carrer de Pere Grau, o bé en Lacambra al carrer de Lluís Millet que, en arribar a dalt de les seixanta escales, si estava torrefactant, ja senties l'aroma, la flaire, l'efluvi, l'olor que t'omplia els narius amb aquell encens tan diví, però tan poc litúrgic.

Els sagristants i campaners, en Joan Rossell i Pujadas (Juanito de les botifarres) i, abans d'ell, l'avi Felicià Maresma i Coll i, per tancar la llista i records, els Sánchez i el darrer de tots, en Salvador Mompert.

Deixem-ho doncs tot per bé; ja n'hi ha prou, oi? Quedem-nos avui amb els

darrers, els de les campanes. A tots els altres, ja els donarem l'oportunitat, un altre dia, de fer-los inconscientment protagonistes.

VIVOS VOCO... (crido els vius)

MORTUOS PLANGO... (planyo els morts)

FULGURA FRANGO... (trencó els llamps, les tempestes)

Les campanes criden els monjos a oració a les hores canòniques: maitines, laudes, prima, tèrcia, sexta, nona, vespres i completes.

Ara bé, en les parròquies i les esglésies no conventuals, els tocs eren menys nombrosos i tenien els noms de:

"Toc de sega". A les quatre de la matinada, quan arribava el temps de segar les messes, el campanar despertava els segadors. D'això la dita popular: la campana de Sarrià ressona fins a Puigcerdà (la sega començava en el pla i arribava fins als Pirineus).

"A temps". Era obligat de tocar davant

la possibilitat d'una tempesta, d'un temporal, ja que les vibracions sonores que feia el campaner repicant desfeien l'amenaçadora pedregada i trencava els núvols. Seguint el curs de la tempesta es repicava, es brandava i es voltava. Es demanava auxili a la Providència tocant a exposar *Nostramo*, fent senyal amb set batallades compasades. Quan el temporal anava de baixa, es parava de tocar, i es tornava a les set batallades en senyal de retornar *Nostramo* al sagrari.

"A morts". Es vogaven alternant la campana grossa i la petita; si era dona, dos tocs amb la petita finien el toc. Si era home, tres batallades amb la campana grossa el finalitzaven.

"Pa i nous". Quan moria una criatura es tocaven, alternant, la campana grossa i la petita.

"Tocar a peix". Amb la campana petita i seguidament feien una batallada per pesseta del preu del peix; Així, quan la gent sortia de casa seva ja sabien el que valia. El campaner

rebia, en pagament, un plat de peix i, el dissabte, peix per a l'arròs.

"Tocar a foc". Amb la campana grossa fins que tothom sabia on era el foc.

"Trillejar". Tocar a festa, que era repicar seguit amb les dues campanes.

"A bateig". Trillejar, com si fos a festa, amb la campana grossa i la petita. Si les campanes tocaven molta estona era senyal que el padrí s'havia lluit.

"Sometent". El mot sometent prové de "metre so". Toc semblant al de foc per cridar i convocar la gent de pau, però armada, per perseguir els criminals o defensar-se de l'enemic.

"Toc d'oració". Tres vegades cada dia; un al matí, un al vespre i, al migdia (el toc d'Àngelus), que es tocava des de dalt del campanar i s'aprofitava per donar corda al rellotge. El toc del vespre es feia a les

set a l'hivern, i a les vuit a l'estiu, i es deia: *"Toc d'oració, les ninetes a racó"*... i *"la campana no va a missa, però a tots en avisa"*...

Els dies de festa es tocava una hora abans de la missa i les vigílies es trillejava, repicava, per avisar de la festa de l'endemà.

Molts de vosaltres, ben segur, recordareu encara del programa de la *"Fiesta Mayor"* d'anys enrere: *"Día 29, a las ocho de la mañana, repique general de campanas y disparo de morteretes"*...

Tot el que antecedeix estava subjecte a la forma i sensibilitat de cadascun dels campaners, ja que, si cada campana fa el seu so, cada campaner infon la seva manera personal, ritme i cadència, sovint inconfusibles.

Fonts consultades:

Històries de la Vila...del Masnou (II) de Joan Muray.

Dalt del campanar. Estudi publicat per "La Caixa"

Agraïment:

A la senyora Pepita Sagner, filla de Joaquim Sagner i Sala, que fou durant trenta-dos anys campaner de Vilanant (Girona) els escrits aportats sobre el tema i la conversa tan enriquidora que vàrem mantenir tot rememorant fets de la seva infantesa amb el seu progenitor campaner.

Encara un prec:

Algú pot aclarir-me la relació entre *"Fer campana"* i no anar a l'escola d'amagatotis?... Sí, sí, *"hacer novillos"* és el mateix, però campana, campana...?

Arran de sòl

Per Pledebuit

Ja us he dit manta vegada que jo penso i, és clar, pensar vol dir també meditar el que has pensat; i, a més, quasi sempre, el que hom pensa també ho analitza, ho dissectiona i, és clar, això no agrada gaire, per no dir gens, als manaies (no confongueu amb els de S.S. que surten a les processons) que ens administren, no convé que el poble pensi.

Bé, com sempre, ja me'n anava per les branques i als de la meua espècie, si fa no fa com a vosaltres, això d'anar enfilat als arbres no ens és pas gaire fàcil. Tornem-hi. De bell nou se me n'anaven els dits per les tecles que no volia. El que volia, i vull dir-vos, és que fa uns dies, un d'aquests d'aquesta mena de primavera-estiu que ens fa a l'hivern, jo m'estava a l'ombra d'un pal de telèfon, ja que altre encara no hi ha, quan d'uns (i unes) que passaven vaig escoltar que parlaven de les plaques de trànsit que hi ha pels carrers de la vila. Que si n'hi ha moltes. Tantes que hi ensopegues. Que si valen tant. Que si pel que serveixen. Etc.

I és clar, vaig parar orella i, com que ja sabeu que les tinc llargues i ben esmolades, doncs em va quedar tot el que deien i, com és natural, vaig pensar. Pobre de mi, què vaig haver fet?, pensar! No ho hauria d'haver fet ja que, i penso, després ho vaig a veure i analitzo, compto... i escric.

I què he vist?, doncs que als nostres carrers hi ha, en alguns, més plaques que cases. De totes formes i colors,

que això és pel tipus de senyal, sigui recomanant o prohibint, etc. Aleshores, en veure tanta placa, i no pas de cava, se'm va encendre el magí i vaig pensar (quines coses faig, oi!), i què vaig pensar?, doncs res de bo, el preu!

Ah, i una altra cosa; com que seria molt pesat de comptar-les, vaig fer un tomb per un carrer qualsevol i en només cent metres vaig trobar-ne vint-i-sis. Al mateix espai hi ha també vint-i-sis portes i cap arbre (els pals de les plaques ja formen un bosc).

Ara ve una altra qüestió, el seu cost. Aquí vaig haver de tirar del tros d'un de vosaltres, que me'n féu la gestió en un comerç especialitzat. I *refonoll*, a quin preu està la placa! Si sembla vedella de primera. Està a uns cinquanta euros. Aquí només us cal pensar (feu-ho, no passa res, això és com allò de la religió i la fruita, la poma), haureu de fer un càlcul dels quilòmetres de carrers que hi ha a la vila i calcular quantes n'hi pot haver, pensant (altre cop) les que us he dit que vaig trobar en cent metres.

Eh que us esgarrireu? Doncs si, a més d'això, penseu de nou (no és pecat) que la majoria d'elles només formen part del mobiliari urbà (eh que en sé?), que molts de vosaltres no compliu el que recomanen o prohibeixen, ni els qui representa que ho haurien de fer complir tampoc ho fan, doncs encara entendreu millor la seva inutilitat, pràctica i econòmica.

Apa, ja us he escalfat el magí. Bup, bup.

Veritat o mentida?

Jean 12. El dijous 12 d'abril i fins al 13 de maig *El mentider*. *Variacions sobre l'engany*, de Jean Cocteau, es representarà al Brossa Espai Escènic (www.espaibrossa.com) amb direcció de Damià Barbany. A través de la interpretació de Rosa Renom recordarem que tota relació íntima o social pot, en darrera instància, sustentar-se en la mentida.

Javier 16. El dilluns 16 d'abril ens situarem a l'any 1939: l'escriptor falangista Rafael Sánchez Mazas sobreviu a un afusellament i s'amaga al bosc, però un soldat republicà el troba. El **Teatre Romea** (www.teatreromea.com), amb direcció de Joan Ollé, portarà a escena el famós èxit editorial de **Javier Cercas**, *Soldados de Salamina*. Coproduïda pels gironins Bitó Produccions, romandrà en cartell fins al 13 de maig.

Òscar 19. El dijous 19 d'abril i fins al 10 de juny de 2007 el **Teatre Nacional de Catalunya** (www.tnc.es) estrena un text d'**Oscar Wilde** (1854-1900), *El ventall de Lady Windermere*. En una traducció de l'anglès de Joan Sellent i amb direcció de Josep Maria Mestres, hi actuen Carme Elias, Rosa Cadafalch o bé la Tilda Espluga –una actriu excel·lent, que des que la vàrem veure a *Els set contra Tebes* / *Antígona* l'any 2003 ens té el cor robat. És la

primera vegada que el TNC porta a escena un text de l'incisiu dublinès. Té la *lady* un marit infidel?

Jordi 23 o Jordi 07. I el 23 d'abril seguirem la tradició i comprarem el llibre per a la persona estimada. Des de la **Llibreria Millà**, especialitzada en teatre, que trobeu al barceloní carrer de Sant Pau (molt a prop del Liceu), al número 21, ens han informat d'alguna de les darreres novetats que han sortit al mercat. La tarragonina Arola Editors (www.arolaeditors.com) ha publicat fa poc *Combat* de l'excel·lent autor valencià **Manuel Molins** i més recentment, el gener de 2007, el volum primer de la *Història del Teatre Català* de **Francesc Massip**, crític teatral del diari Avui i doctor en Història de l'Art. Justament Manuel Molins formava part del jurat del premi de teatre dels XXXIV Premis Octubre: el febrer de 2007 acaba de sortir el text guanyador, *Sex'n Drugs n'Johan Cruyff* de l'actor **Josep Julià**, per la valenciana Edicions Tres i Quatre (www.tresiquatre.com). Si disposeu de 120 euros, si l'amor que sentiú és immens o l'economia molt sanejada, una exquisidesa: les *obres completes de Shakespeare*, en castellà, en una edició de luxe de Galaxia Gutenberg amb il·lustracions de Jaume Plensa. Un darrer text aparegut i remarcable és *Irène Némirovsky* de l'autor mallorquí **Joan Guasp** (Edicions Proa, febrer de 2007), un monòleg basat en les últimes hores de vida de l'escriptora ucraïnesa d'origen jueu que morí a les cambres de gas d'Auschwitz.

Agraïments: Llibreria Millà (Barcelona).

Vols fer-te soci de Gent del Masnou?

BUTLLETA D'INSCRIPCIÓ

Nom i cognoms:

Adreça: DNI:

Data de naixement: Telèfon:

Nom i cognom cònjuge / parella:

Adreça electrònica (e-mail)

Quota anual: 26,50 € (Revisable anualment amb l'IPC)

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Autoritzo el pagament de les quotes de Gent del Masnou amb càrrec al meu compte / llibreta:

Banc / Caixa Adreça

Núm. de compte / Llibreta Entitat / oficina / D.C. / núm. de compte

.....

El Masnou.....de.....de.....

Signatura autoritzada

GENT DEL MASNOU

ASSEMBLEES GENERALS ORDINÀRIA I EXTRAORDINÀRIA DE L'ANY 2007 CONVOCATÒRIA

D'acord amb el que disposen els Estatuts de Gent del Masnou, a través de la present es convoca l'ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA i EXTRAORDINÀRIA per al diumenge dia 22 d'abril del 2007, a les 12 del migdia, al local social, carrer Dr. Agell, 9.

ORDRE DEL DIA:

- 1/ Lectura i aprovació, si escau, de l'acta de l'assemblea ordinària anterior.
- 2/ Presentació i aprovació, si escau, de l'estat de comptes de l'exercici 2006 (*).
- 3/ Presentació i aprovació, si escau, del pressupost per al 2007 (*).
- 4/ Presentació de la memòria de l'any 2006 i projectes per al 2007
- 5/ Suggeriments i preguntes

(*) L'estat de comptes del 2006 i el pressupost del 2007 són a disposició de tots els socis al local social per a la consulta i estudi previs.

ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA

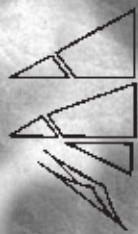
Ordre del dia:

1/ Punt únic:

Renovació dels càrrecs de **Vicepresident, Tresorer, Vocalia Cívica i Vocalia Recreativa.**

Atès que l'assemblea és l'òrgan sobirà de l'Associació, considerem molt recomanable i necessària la màxima participació dels socis.

Cordialment,
Joan Casals i Agustí
President de Gent del Masnou

LA NOSTRA MARINA

Per Palemó Anglès i Sala

Pollacra-goleta “Borigua” Col·lecció exvots

Construïda al Masnou pel mestre d'aixa Joan Mont Carreres i Calçada l'any 1851. Tonatge 110, eslora 84, mànega 23, puntal 10'4. Del llibre de J. Llovet 1970. Comandada pels capitans masnovins Segundo Maristany i Gerard Maristany

Podem veure aquest vaixell travessant la tempesta juntament amb d'altres embarcacions. Totes tres porten una vela al vent, condició imprescindible per capejar el temporal; del contrari, totes tres anirien a la deriva i les conseqüències podrien ser fatals. Les dues naus secundàries porten el foc, que la Borigua no du; ja es veu al dibuix que té el bauprés arrencat.

Era indispensable, però, la professionalitat i la sang freda.. A bord no podia regnar el descontrol ni la por, per molt adverses que fossin les condicions. En el dibuix podem veure, si ens hi fixem, com la canya del timó es fortament aferrada pel pilot per tal de poder governar la nau.

Imaginem, però, el desempar d'un vaixell en aquestes condicions i les prometenques que en tal situació es feien a la Mare de Déu. Normalment es complien sempre amb devoció, alegria i el goig d'haver-se'n sortit.

L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I COMERCIANTS DEL CARRER DE SANT MIQUEL, UN EXEMPLE DEL NOSTRE COMERÇ.

El dissabte 3 de març el comerç del carrer Sant Miquel sortia al carrer en un acte d'acostament al vianant i en una jornada d'autèntica festa.

Aquesta mena d'activitat ja s'havia fet al Masnou anys enrere a l'abric de l'associació de comerç UCIM i el suport de l'Ajuntament; però des d'aquells anys ençà que ja els masnovins no gaudíem d'una jornada tan distesa i alegre com la de l'altre dia.

L'Associació de veïns i comerciants del carrer de Sant Miquel són els pioners de les associacions comercials de carrers; ells han aguantat tots els embats del temps, del cansament, de la desídia, de les prediccions i del desencís que comporta durant tant de temps mantenir una entitat d'aquesta mena. Temps enrere se'ls va predir que desapareixerien com la botiga de la tia Pepeta i ja ho veieu; altres associacions de comerciants s'han quedat pel camí sense forces i ells encara continuen i amb ànims i energia renovada. Aquest és l'exemple del comerç català, el que sempre ha donat empenta a la nostra terra; perseverant i amb idees.

Però no tots els llaurers se'ls endú la junta de l'Associació, sinó que sense l'ajut i l'interès dels associats qualsevol entitat està predestinada a naufragar. Els comerços del sector, després de l'èxit obtingut, estan disposats a muntar altre cop la paradeta en el projecte que hi ha de fer altres jornades de **La Ganga al Carrer**.

L'Associació, però, no es tanca sols en aquesta activitat; ells es defineixen com una associació **lúdico-comercial** i el seu projecte està farcit, com

sempre, d'idees molt bones i divertides. Ara per ara i per anar fent boca està preparada una sortida a la **Imperial Tàrraco** el **diumenge 22 d'abril** on tothom és convidat sense necessitat de ser soci de l'associació ni de ser del barri. Ara pot ser un bon moment per començar una bona amistat amb aquesta gent que des de fa anys ens demostren que les coses ben fetes no sempre han d'estar associades a grans campanyes ni als grans pressupostos; han d'estar simplement fetes amb un xic de gràcia, ganes i molt de cor. Moltes felicitats.

Taller de Publicitat

Sortida a la Imperial Tàrraco

22 d'abril del 2007

Sortida del Masnou amb autocar.

Visita, amb guia especialitzat, a les Muralles Romanes, el centre històric i visita a la nova gran maqueta de la Tàrraco del segle II dC

I a l'hora de dinar,
Restaurant La Platja:
Peix, marisc, paella i pastís.

INSCRIPCIONS

fins al dia 16 d'abril a
ASSESSORIA IGLESIAS
Sant Miquel, 21
93 540 40 53

Preu per persona 40 ¤
Màxim 50 persones

Organitza:
Associació de Veïns i Comerciants del Carrer Sant Miquel

SALA AUTOMOCIÓ

- MECÀNICA I ELECTRICITAT DE L'AUTOMÒBIL
- PNEUMÀTICS
- ALINEACIONS
- AIRE CONDICIONAT

C/. Xile, 1. Tel 93 540 42 04 • El Masnou

23 d'abril sant jordi

Una rosa de cristall no es marcirà mai

Li gravem el nom o dedicatòria

Rosa blanca,
disseny de
Ramon Royes

Figura gravada
amb làser dins un
bloc òptic de vidre
pur

Extens mostrari a
Joaquim Moliner

Joaquim
Moliner
Artesans des de 1948

Galeria d'art en cristall • Tallat i gravat en cristall buit i pla • Disseny propi

Sant Miquel, 24 • El Masnou • 93 555 69 92

CENTRES D'ENSENYAMENT INFANTIL
A partir de 4 mesos

El Petit Vailet i Vailets

Ens complau dirigir-nos a vosaltres per informar-vos que posem les nostres escoles infantils a la vostra disposició i perquè us volem fer saber que el nostre desig és ajudar a cuidar i educar els vostres fills.

A la vegada també, si ens ho permeteu, us comuniquem que és millor no esperar gaire a començar l'etapa dels aprenentatges infantils, ja que el període de formació d'un infant comença en el moment que neix. L'actuació de l'adult envers ell serà decisiva perquè construeixi de forma rica i plena els fonaments de la seva personalitat.

El Petit Vailet

Ventura i Gassol, 29 el Masnou

93 555 57 11

Vailets

Av. dels Cedres. 10 Urb. Mar i Muntanya, Alella
(darrere el camp de futbol del Masnou)

93 555 09 00

Mots encreuats

Per Xavi Cardona

Núm 20. Solucions a la pag. 31

HORITZONTALS:

- 1- Fa pensar als forasters que al nostre poble podran jugar a la ruleta (tres paraules).
- 2- Funestos i abominables. A vegades es deixen de banda per motius materials.
- 3- Allò que queda, a l'eco, de la rosa. Lletra que es desplaça cap a nosaltres. Antiga denominació d'una professional no regulada.
- 4- Responsable de posar notes a l'alta societat. Campió. Riu que pot evocar Moisès, tot i circular per Suïssa en comptes d'Egipte.
- 5- No és vell i va contra direcció. Abandona la

ploma per temptar la primera dona. Consonant que apareix en una ocasió rara. Inicis de tronada. Pal de bandera.

6- Relatives a la ciència que estudia les patologies del terrat.

7- Impost d'activitats econòmiques. Normalment es precipita en silenci i amb una certa fredor. Consecutives en el Transvaal. Abreviatura que encapçala afegits. Principi d'epistemologia.

8- Abunda pels massissos. Túnica i també antiga tela prima. Indica el lloc amb eficàcia. Escrigui tranquil·lament la lletra que li vingui de gust! Con sense cercle.

9- Borda a la frontera del Canadà. Abandona la causa per trobar la seva llar. Senzilla perfecció que la natura va idear abans que Cristófor Colom. Senyor. El Diví Marquès entrant per la reregarda.

10- Són susceptibles de rialles i llàgrimes. Provoca fatiga quan qualifica el moviment, però és pitjor quan qualifica la cadena.

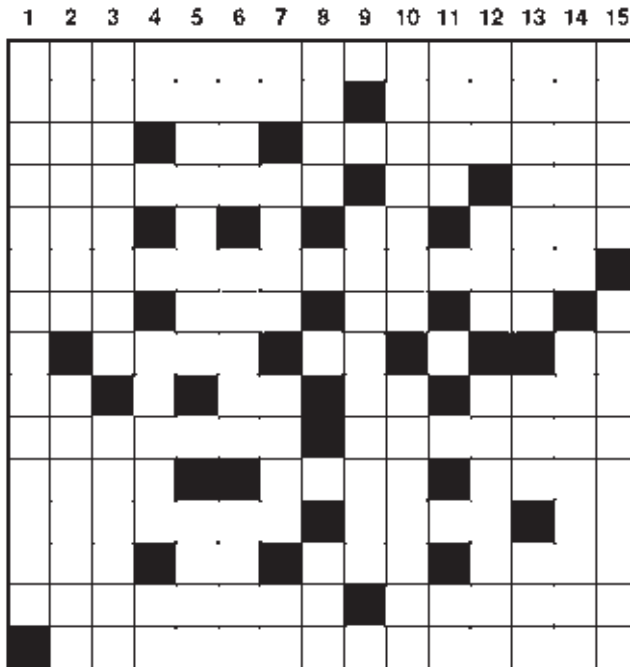
11- Va a l'inrevés amb millor reputació per Escòcia que pels estats sudistes. Dono cops de dreta a esquerra. El camí és tan llarg que en Llach no ha acabat d'anomenar el destí del viatge.

12- Empatades pel Ramon o pel rector, segons la irreverència del cantaire. La summa recompensa del boletaire. Crom.

13- Color roig que cavalca de dreta a esquerra. Multiplicat per dos i mig dona un sesterici. Rínxol que porta un cavaller anglès invertit. Extravagant com ella sola.

14- Pecat capital d'Erich Von Stroheim. Capital de l'Orient Mitjà escrita com ho fan els àrabs.

15- Té forma d'home malgrat la seva feminitat.

VERTICALS:

1- A vegades ens domina contra la nostra voluntat amb molt de gust.

2- No és odiosa, ans al contrari. Ho feia la rosada al vestit vermell com el riu de la vall.

3- Oferien la possibilitat de comprar una parcel·la al cel. Encens que es pot cremar quan sucumbeix la pèrfida Albion o quan es destaroten a can Bailon.

4- Està entre la *mens sana* i el *corpore sano* de Juvenal. És de malparlats treure-la de la punta. Lletra que no sap anar sola. Allò que fa un actor de potes enlaire. Acaba fart.

5- Fase lunar poc visible. Vocal que porta un indicatiu. Capital saudita clamant al cel.

6- Glúcids monosacàrids com plantígrads mal ortografiats. Vocals que porten uns ideals nous. El guanyen els elegits i el perden els no reelegits.

7- Primera nota. Forat per on entren els botons. Sous estranys, costums normals. Nombre irracional invertit.

8- Pilot automàtic del cos humà. Quan surt de la pista s'inclina la torre. Inicial d'Euskadi. Carboni. El legionari espanyol no la necessita per reclamar la solidaritat de la Legió.

9- És al mig de la galta. Corona l'Everest. Excreti vapor la planta o excreti vapor pudent una de les teves plantes. Principi d'un miracle.

10- Rimaria amb poca traça i obria els ulls. Dono la segona oportunitat a l'alumne examinat.

11- Pròxim en el temps en la baixada i bon teixit en la pujada. Lletra que no apareix en el seu nom. Hi pot anar la lletra que us vingui de gust a condició que sigui la mateixa que heu col·locat quan fèieu el vuit horitzontal. El final de l'amor. Està al centre de la terra. lode. Senyor.

12- El nombre dels magnífics i del canelobre jueu. Motiu individual per no anar descalços a les caletes amb eriçons. Citació curta que encapçala una obra escrita o cadascun dels seus capítols.

13- Posaran al seu lloc en contra de la gravetat. Així s'anomena afectuosament un dels Kennedy en el sentit de la trempera. Estimi.

14- Untats amb oli. Onomatopeia de ruptura.

15- Delicte que té un gran interès. Dolça com una pel·lícula carinclona.

Parlem de llibres

Per August Garcia i Orri

OCELLS, AVIS I NÉTS

"És tan trist estar engabiats per molt que et cuidin..." (1) Així de cru s'expressa en Pau, l'avi d'aquesta història, quan es veu reclòs en una residència per a gent gran, apartat de la seva família, allunyat dels seus ocells, de tot allò que ell estima. I tot perquè el seu fill ja no pot fer-se'n càrrec.

Pere Martí aborda un cop més l'entramat de les relacions avis-nets, però mai com ara les havia enfocat des d'una perspectiva tan realista, sense defugir un dels reptes més delicats que es plantegen avui les famílies: què en fem, dels nostres avis?

En Pau, el nét, no entén per què ja no poden tenir l'avi a casa com abans. Què farà sense ell? Qui l'amoixarà quan es trobi trist i li explicarà històries de nens que tenen els mateixos problemes que ell? I tot es complica encara més quan sap que no s'ha endut els seus ocells, els que cuidava amb tant d'amor i que, com ell mateix deia, li eren "mitja vida". I quan el podrà veure? Un cop per setmana? Això és massa per a en Pau, que sanglota desesperat quan li ve a la memòria la darrera absència: la de l'àvia Roser, que se'n va anar per sempre... Però sa mare el sap acompanyar de seguida, dient-li que l'avi li ha deixat els ocells al seu càrrec. I així, entre pinsans i caderneres, transcorrerà una llarguíssima setmana per a en Pau, mentre espera tornar a veure l'avi.

En Pau té una idea: li portarà un ocell perquè s'animi i vegi que ha complert el seu encàrrec, que els ocells estan ben cuidats. Convenç finalment els seus pares i el dissabte emprenen el viatge cap a la residència amb la cadenera vella, la que més refila. Però la reacció de l'avi els sorprèn a tots. Pren la cadenera entre les seves mans i la deixa anar. I és llavors quan diu al seu nét que faci el mateix amb tots els altres ocells. Perquè ha comprès que, per molt bé que et cuidin, fins la casa més bonica pot semblar una gàbia si no ets amb els teus.

I la història podia haver acabat aquí, com segurament deuen acabar moltes històries reals. Però en Pere Martí s'ha empescat un final feliç, tal com ell diu: "per als qui no agraden els finals tristos". Un final que haureu de descobrir vosaltres mateixos mentre assaboriu la prosa delicada, plena de tendresa, que amara tot el llibre. Una història que ens fa descobrir les contradiccions d'avui dia a través dels ulls d'un nen que estima el seu avi.

Les esplèndides il·lustracions de Jordi Vila Delclòs, amb una tècnica molt realista, ens acompanyen en aquest viatge a la tendresa.

I, de pas, com qui no vol la cosa, gràcies a l'apèndix científic que clou el llibre ens acostarem al món de les caderneres i els seus costums. Perquè si, malgrat tot, decidiu tenir-los engabiats, almenys que se sentin com a casa.

(1) Pere Martí i Bertran. *L'avi ocellaire*. Lynx edicions, Bellaterra, 2006, Col·lecció Ales de paper, sèrie blava (a partir de 7 anys). Il·lustracions de Jordi Vila Delclòs i Laura Regàs (de l'annex científic). 55 pàgines.

Curs Bàsic de FOTOGRAFIA

Héctor Zampaglione
(a.F.I.A.P.)

- Curs teòric i pràctic:
-Nivell bàsic i avançat
- Classes individuals i col·lectives:
-Màxim quatre persones
- Durada tres mesos:
-Clase setmanal de 2 hores
- Inici, dia i hora a convenir.

Informació i inscripció:
679 06 72 29 – 93 555 96 28
www.hectorzampaglione.com

23 d'abril Sant Jordi 6 de maig Dia de la Mare

FLORS I PLANTES

ISABEL

Joan XXIII, 66 · 93 555 01 35

JOAN

Flors i plantes

Navarra, 100
el Masnou
93 555 79 34
info@florsjoan.com

www.florsjoan.com

La teva floristeria a **internet**

Informació: info@florsjoan.com

Pa de Sant Jordi

forn de pa i pastisseria

Bautista

M. Villà, 87 Tel. 93 555 20 89 ·

St. Miquel, 21 Tel. 93 540 33 59

Un pa amb gust de diada

El trobareu en aquests establiments

Font

pastisseria bomboneria

Navarra, 100 · Tel. 93 555 34 75 · El Masnou

Exposicions

Del 7/4 al 4/5

“LA PETJA DELS MASNOVINS A LES AMÈRIQUES” (Inauguració oficial el dissabte 14 a les 6 de la tarda).

Del 5 al 25 de maig

“AQUELL MASNOU”... Imatges fotogràfiques antigues (segles XIX i XX)

Col·leccionisme

TROBADES MENSUALS D'INTERCANVI DE PLAQUES DE CAVA

(cada segon dimecres de mes, de 19 a 21 hores al local social) Properes trobades:

11 d'abril del 2007 · 9 de maig del 2007

Conferència

Dissabte 14 d'abril a les 7 de la tarda

“LA TELEFONIA MÒBIL, UN PERILL PER A LA SALUT?”

Conferència-projecció i col·loqui a càrrec d'Eusebi R. Vidiella i París, enginyer en electrònica.

Organitza: Gent del Masnou

Poesia

Dissabte 28 d'abril a les 6 de la tarda

Presentació llibre de poemes

HORTÈNSIA. “ÉS UNA HISTÒRIA D'AMOR”

de Jordi Carbonell.

Presentarà el llibre el mateix autor.

Organitza: Gent del Masnou

Col·loquis al Capvespre

Dilluns 16 d'abril a les 8 del vespre

“Un lloc en el món”

Ponent: **Elisabet Jornet**

Els organitzen:

Escoles Sagrada Família i La Immaculada, del Masnou

Hi col·labora:

Gent del Masnou

AMICS I ANTICS ESCOLTES DEL MASNOU

Diumenge 22 d'abril, de 9 del matí a les 2 de la tarda

6a. VOLADA D'ESTELS A LA PLATJA DEL MASNOU

Davant del baixador d'Ocata

Hi trobareu:

- Taller de construcció d'estels
- Enlairada general
- Recorregut amb el trenet
- Xocolatada i coca per a tothom

26 i 27 de maig,

7a. ACAMPADA ESTELAR

Més informació:

Xavier Noguer: 93 555 54 36

Joan Martínez 93 540 22 26

Vols fer teatre?

T'agradaria descobrir el que ets capaç d'expressar amb el teu cos i la teva veu?

Ets dels qui agrada jugar a ser un altre?

**No ho dubtis.
Vine i... actual!**

Cursos de teatre per a nens, joves i adults

627 63 00 82 (Oriol Colomer)

676 33 41 44 (Aina Ripol)

FOTESSES

Per Joan Bosch

• -Pepl!, el nen s'ha begut tota la tinta del tinter. Què faig?
-Doncs, mira; escriu amb el llapis.

• -Maria, ho veus?, tota la setmana plovent, i tu vinga cantar-li al noi el "que llueva, que llueva" ...!

• A la fonda la mestressa a una clienta:

-Senyora, ja fa tres mesos que no em paga; no em quedarà més remei que prendre una decisió que no m'agrada pas gens.

-Esperi, dona, esperi. Per què no fem una cosa: vostè m'augmenta el lloguer el doble fins a fer les paus?

• Sona el telèfon:

-Aquí l'hospital El Blau; sento comunicar-li que acaben d'ingressar el seu marit. L'ha atropellat un cotxe i demana per vostè.

-Moltes gràcies per la trucada, però sento molt no poder venir perquè tinc hora a la perruqueria.

L'endemà, el metge va a casa de l'atropellat.

-La meva visita, senyora, és per dir-li que el seu marit només diu que es vol morir i suposo que per això m'ha cridat a mi.

REFRANYS:

-Quan fa bigotis el sol, no torna qui vol.

-Pescador de canya, menja més que no guanya.

-A bord de veler, després del patró, el cuiner.

-Nau i muller, de lluny semblen bé.

-Ric, ric, ric i cap pessic.

Gent solidària

Gent del Masnou

Petits encants de Gent del Masnou XXVIII Festival DISMA 10 juny 2007

Estem preparant la novena edició dels "PETITS ENCANTS" a la parada de Gent del Masnou per col·laborar econòmicament amb el festival organitzat per DISMA el segon diumenge de juny, dia 10, als jardins del Casino.

Durant tot el mes de maig podeu passar pel local social de Gent del Masnou, de 6 a 9 del vespre, a fer donació de qualsevol objecte o andròmina que sigui aprofitable. Recordem que és indispensable que no siguin de gran volum i que, sobretot, estiguin en bon estat d'ús i conservació: llibres, tasses, copes, ampolles, joguines, discos, gerros, etc., etc. i que es posaran a la venda, a preu supereconòmic, el dia del festival. Tota la recaptació serà lliurada a DISMA.

DISMA i nosaltres us agraïm per endavant la col·laboració i generositat i us animem a participar en el XXVIII Festival.

Solucions a l'encreuat de la pàg. 26

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1	C	A	S	I	N	O	S	E	L	M	A	S	N	O	U
2	O	M	I	N	O	S	O	S	I	D	E	A	L	S	
3	N	O	M	V	E	M	E	R	E	T	R	I	U		
4	C	R	O	N	I	S	T	A	S	A	A	R			
5	U	O	N	L	R	A	T	R	A	S	T	A			
6	P	S	I	Q	U	I	A	T	R	I	Q	U	E	S	
7	I	A	E	N	E	U	A	A	P	D	E				
8	S	A	I	A	E	N	X				C	N			
9	C	A	U	O	U	S	R	E	D	A	S				
10	E	M	O	T	I	U	S	P	E	R	P	E	T	U	
11	N	A	L	C		O	C	I	P	I	T	A	C		
12	C	R	I	A	D	E	S	R	E	I	G	C	R		
13	I	A	B	A	S	R	I	S	R	A	R	A			
14	A	V	A	R	I	C	I	A		C	S	A	M	A	
15	A	N	T	R	O	P	O	M	O	R	F	I	C	A	

el seu negoci@elmasnou.com ?
[http://www.elmasnou.com/el seu negoci ?](http://www.elmasnou.com/el_seu_negoci_?)

Creació i manteniment de pàgines
Servei de traducció Català / English
Servei de promoció "Banners publicitaris"

WWW.ELMASNOU.COM

info@elmasnou.com

Jordi Viñas Tremols 686 07 87 34

Ceigrup Finques Meslloc

- Propietat vertical
- Propietat horitzontal
- Compravenda de finques
- Despatx d'advocats

Fontanills, 13 • 08320 El Masnou
Tel. 93 555 69 03 • Fax 93 540 09 24
E-mail: meslloc@speedcom.es

Finques Puig S L

Serveis immobiliaris en general

Administració i **API**

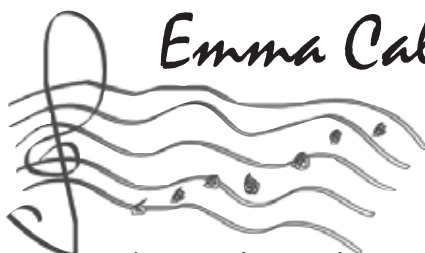
venta de pisos, cases i rústiques.

**Propietat horitzontal
Assessoria jurídica**

Mossèn Jacint Verdaguer, 14 • El Masnou
Tel. 93 555 10 60 / 17 61 • info@finquespuig.net

escola de música

Emma Calvo

C/.Parlament de Catalunya.28
el Masnou 630 16 33 26

Àngel Tena

Venda directa al públic.

JOIER

TIME FORCE
ultimate concept watches

Barcelona, 28 • El Masnou • 93 555 64 51

E S P E C I A L I S T E S E N D I A M A N T S

23 d'abril Sant Jordi

23 d'abril Pastís de Sant Jordi

Bautista
El nostre Pa de cada dia
Mestres Villà 87-89
93 555 20 89
El Masnou

pâtisserie bombonerie

Font

Envii dolços arreu d'Espanya amb el servei **INTERPASTEL**

Navarra, 100 · Tel. 93 555 34 75 · El Masnou

PÂTISSERIA DEGUSTACIÓ GRANJA

Matalí
Des de 1866

El Masnou: Prat de la Riba, 4 · T. 93 555 04 60
Teià: Passeig de la Riera, 14 · T. 93 540 14 52

PÂTISSERIA - BOMBONERIA
miquel
Antiga Casa Pagès
Fundada l'any 1927
Pere Grau, 59 · Tel. 93 555 06 61 · El Masnou

PÂTISSERIA · CONFITERIA
La Moreneta
Itàlia, 31 · Tel. 93 555 35 64 · El Masnou